

Ascult al mării glas

Aspiranta

Ascult al mării glas

Îmi odihnesc o clipă, sufletul pribeag
Și-ascult al mării glas cântând în asfințit,
În sihăstria clipei, el se preface-n mag
Purtând condurul lunii spre noul răsărit.
Văd soarele cum trece spre locul de culcare
Conduc de luna albă ce stă îndurerată,
O sărutare-i dă pe-a lui umbră din mare,
Căci nu îi va atinge căldura niciodată.

Încet lumina scade, se-ntunecă și zarea,
Iar luna zboară tristă și fără de noroc,
În depărtare cerul îmbrățișează marea
Și-un pescăruș stingher ce-și caută un loc.
Când trâmbițele nopții răsună peste valuri,
Iar stelele prind aripi și-n îngeri se prefac,
Încep să-mi amintesc de tainicele zboruri,
De al tăcerii cântec ce-i pentru suflet leac.